

[Alice Hedegaard]

udsætning for, at vore ældre kan tilbydes anstændige levevilkår.»

Men hvor skal vi få pengene fra, indtil folketinget fører fremskridtspolitik? Jeg skal afholde mig fra at bede om udredning om, hvor pengene skal komme fra, hvis vi førte fremskridtspolitik; dette er jo ikke noget vælgermøde.

Retsforbundet ønsker at bedre vilkårene for vore folkepensionister, specielt for dem, der kun har deres folkepension at leve af. Da vi ved, hvad det vil koste med ens pensioner til alle, ved vi også, at det er urealistisk i øjeblikket.

Retsforbundet vil til enhver tid arbejde for at bedre levevilkårene for vore pensionister, men vi kan ikke støtte et forslag, der overhovedet ingen mulighed er for at realisere.

Jørgen Junior (FP):

Jeg takker for de forskellige indlæg; jeg havde ikke forventet, at indlæggene ville være den mindste smule anderledes. Dette er fremskridtpartiets principforslag, det er det forslag, der viser, hvorledes vi mener situationen burde se ud for pensionisterne.

Socialministeren talte om den dækningsløse check og merudgifterne. Når der sættes spørgsmålstegn ved de talmæssige beregninger, må jeg gøre opmærksom på, at vi naturligvis ikke har nogen ministerielle embedsmænd til rådighed, forslaget er lavet i samarbejde med folketingets sekretariat. Hvis det er således, at det indeholder forkerte talberegninger, er vi naturligvis kun interesserede i at få fundet ud af det, og det må være rimeligt under udvalgsarbejdet at få afklaret, om der er nogen differencer i de talmæssige beregninger, der er stillet op, men der kan, så vidt jeg kan se, ikke være nogen differencer af væsentlig betydning.

At forslaget skulle være teknisk dårligt, som hr. Albertsen sagde, finder jeg heller ikke så altafgørende. Hvis der var vilje til det, kunne vi nok få det lavet teknisk bedre og dermed lettere gennemførligt, hvis det da er teknisk dårligt.

Ideen er ikke, som socialministeren prøver at lægge op til, at hente pengene fra førtidspensionister, invalidepensionister og enkepensionister. Det skal medgives, at ministeren også sagde: dette er en del af et meget større billede med mange flere brikker. Det

er det unægtelig også, for de tal, der her er tale om, de merudgifter, som vi ønsker skal overføres til folkepensionisterne, har intet at gøre med de meget beskedne og ganske anderledes begrundede ændringsforslag til førtidspensions-, invalidepensions- og enkepensionskontiene.

Vi ønsker – og lad det være sagt ganske klart og tydeligt – at folkepensionisterne skal have bedre kår. Man kan så diskutere, hvad samfundet har råd til. Vi føler, at situationen for øjeblikket er den, at folkepensionisterne betaler for en i øvrigt forfejlet og dårlig økonomisk politik, og det synes vi ikke folkepensionisterne skal betale for. Af den grund er vi villige til, som vi har sagt det igen og igen, at bevilge selv et beløb i den størrelsesorden, der her er tale om: 3,6 mia kr. i indeværende finansår. Det kunne naturligvis rent praktisk lade sig gøre – det er ikke, som hr. Henrik Toft sagde, ulovligt eller umuligt – hvis der var et politisk ønske om det i dette folketing; der findes tillægsbevillingslove osv.

Vi mener ikke, at samfundsskaden ved en sådan udbetaling til folkepensionisterne ville være så væsentlig, som man prøver at lægge det op til fra f. eks. konservativ side. Det er ganske klart, at den i forvejen meget alvorlige situation naturligvis ville blive yderligere forværret. Det er rigtigt, at underskuddet i stedet for noget i retning af 39 mia kr. ville blive noget i retning af 42–43 mia kr. Det er ikke den retning, vi ønsker at gå – det er ganske klart – men samtidig vil vi være villige til at gå den af hensyn til pensionisterne, som for øjeblikket må betale for den i øvrigt dårlige politik.

Så vil jeg sige et par ord om dette, hvorvidt alle skal have det samme. Vi føler, at folkepensionen er en ret, som den enkelte har, når man opnår en bestemt alder, for øjeblikket 67; vi så gerne, at samfundet havde råd til at sætte denne alder ned til 65, men vi indrømmer, at det har samfundet på nuværende tidspunkt ikke. Det er en ret, den enkelte har, en ret til pension af samme størrelsesorden. Det er efter vor opfattelse – og dér er vi i strid modsætning til bl. a. tilsyneladende SF – ikke meningen, at folkepensionen skal være en social ydelse, hvis størrelse afgøres af, hvorvidt man er i trang eller ej; det skal være en ret for den enkelte, det skal være samfundets pligt.